

Motion till riksdagen 2019/20:3084

av **Betty Malmberg och Marlène Lund Kopparklint (båda M)**

Hot och våld mot lantbrukare med flera

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka tryggheten för enskilda, näringsidkare och forskare som på olika sätt arbetar med jakt, djur- eller kötthantering, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att ge i uppdrag åt Säpo att kartlägga djurrättsaktivister och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda och införa en särskild brottskod för brottslighet med koppling till djurrättsaktivism och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Genom en granskning av Göteborgs-Posten som publicerades i januari i år, blev det åter uppmärksammat att Säkerhetspolisen (Säpo) har lagt ner sin kartläggning av djurrättsaktivister. I artikelserien uttalar sig en talesperson från Säpo att skälet till detta är en skrivelse från Justitiedepartementet från 2014, där man säger att ”djurrättsrörelsen inte riktar sina brott mot någon av demokratins grundläggande funktioner”. Samtidigt hävdar regeringsföreträdare att Säpo visst är inkopplat då det gäller att delta i kampen mot djurrättsaktivister. Vad som gäller är viktigt att tydliggöra men framför allt bör Säpo övervägas att få i uppdrag att snarast börja kartlägga dessa extremister och att det blir ett huvudansvar som åvilar Säpo och inte Polismyndigheten. Det är att ge frågorna den dignitet som de behöver.

Antalet brott som djurrättsaktivister genomför fortsätter. Genom media kan vi ta del av deras aktiviteter som riktar mot jägare, pälsdjursuppfödare, forskare, djurhållande lantbrukare, slakterier med flera. Lägg därtill hot och trakasserier som verkställs via olika sociala medier, stalkning eller på annat sätt. Detta måste få ett slut.

Enligt en undersökning som Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) presenterade i april 2018 är var femte lantbrukare orolig för att de ska utsättas för hot, på grund av sitt jobb.

Dessvärre visar undersökningen också att var fjärde lantbrukare redan har drabbats, eller känner någon som har blivit utsatt. Trots detta är det sällan som djurrättsaktivister lagförs. Vi har personligen talat med flera djurbönder som till och med låter bli att anmäla händelserna, då de upplever att polisen saknar resurser för att ingripa och därför nedprioriterar ärendena. Detta är inte acceptabelt och måste åtgärdas snarast.

Djurrättsaktivister som angriper djurägare och deras närstående eller som förstör andras ägodelar för att uppnå sina politiska syften, måste utredas av polis.

Vissa hävdar att polisen nedprioriterar denna typ av brott av resursskäl, då bemaningen på landsbygd är alltför låg. Medan andra menar att det beror på att det saknas samlad statistik på omfattningen av denna typ av brott. Oavsett vad som är skälet till att så få djurrättsaktivister lagförs måste detta åtgärdas så att tryggheten för djurhållande lantbrukare ökar. En åtgärd skulle kunna vara att djurrättsaktivism därför klassificeras under en egen brottskod. Någon sådan har hittills inte funnits. Det skulle innebära att man synliggör omfattningen och förekomsten av djurrättsaktivism och därmed av brottslighetens utveckling. Något som i sin tur bör innebära att polisen inte slentrianmässigt kan låta bli att utreda dessa brott. Brottsförebyggande rådet (Brå), i samråd med rättsväsendets myndigheter, borde därför snarast få i uppdrag att inrätta en brottskod som kan beteckna denna typ av kriminalitet.

Med hänvisning till ovan måste åtgärder snarast vidtas för att lantbrukare med flera framdeles inte ska uppleva oro för hot och våld på grund av sitt jobb. Den utvecklingen måste brytas. Detta måste riksdagen ge regeringen tillkänna.

Betty Malmberg (M)

Marléne Lund Kopparklint (M)